

|| فالههای قربانیان ||

دهمال است که بحرانی ترین دوران ذندگی را میگذرانم
تار و پود وجودم از هم گستره قوای دماغیم تحلیل رفته
انحرافات دوران بلوغ آنچنان‌آلوه و بدباخت نموده که بارها
بنکر خودکشی افتاده‌ام، هر ا دریابید، بموجودی ناتوان
رحم گنید.

ح - ۶

من یکی از قربانیان اجتماع فاسد، ۸ سال پیش بدوران
بلوغ رسیدم، نه تنها پدر و مادرم هیچ‌گونه کمکی بمن نکردند بلکه
به بیخبری من افزودند اکنون ساله است که از شکست خورده
گران دوران بلوغ هستم اذ این گذشته امر اضاف دیگری مرا
تهدید بمن گمی کند.

ر - ۵

در آن موقع که انسان‌های سودپرست سیاهان بیگناه را ازوطن و خانه‌شان بازور و
تهدیدسوار بر کشته کرده، بخطاط راحتی و آسایش خود، آنان را برای بیکاری به آمریکا
میبرند، در خلال این مسافت جانکاه، هزاران برده سیاه از گرسنگی و تشنگی و یا بیماری
ومرض و یا در برابر اگد و شلاق استعمال کردن جان داده، دیدگانشان برای همیشه بسته میشد،
از میان هزاران برده سیاه بدباخت، شاید و یک نفر پیدا نمیشد که جان بسلامت بدر برده ماجراجای پیداد
گری انسان‌های سفید را شرح میدارد.

در لجنزار اجتماع ذندگی، هزاران دختر و پسر قربانی فسادهای اجتماع آلوه شده،
تار و پودهستی‌شان بر بادداه میشود، فال‌موشکوه این قربانیان آنقدر ناتوان است که درسینه
هایشان حبس می‌گردد، در اجتماع‌ما هر روز از این بدباختان فراوان وجود دارد، ولی فال‌های
ضعیف آنان در برابر جنجال و غوغای هوسها بکوش کسی نمیرسد. کشته ذندگی این گروه با

صخورهای سه‌نمای شهوترانی تصادم کرده نا موقر یادشان در خلال غرشهای جانکام طوفان‌های تمايلات بگوش نمیرسد، فقط تعداد انگشت شماری هستند که می‌توانند راز بد بختی خود را با آه و ناله بیان کنند.

كلماتی که در آغاز مقاله بدان اشاره شد، از حلقوم جوانان ییگناهی بیرون آمده که گرفتار فسا: اجتماع آلوه شده و هستی خود را در اثر آلوه گهیها ازدست داده‌اند، گناه‌این عده از جوانان اینست که در محیط سوزان و کشنده اجتماع‌ما زندگی می‌کنند اگر در محیط سالمی چشم بازکرده بودند، از شون زندگی اجتماعی برخوردار شده فردی ارزش‌ده و مفید بار می‌آمدند، ولی جوانان‌ما در اولین فصول جوانی از زندگی سیر شده‌اند، نیروهای اصلی حیاتی برای کان از کفسان خارج گشته، بزندگی و آینده امید ندارند، آرزویی کنند ایکاش اصلاح‌دنیا نیامده بودند، و بالا اقل دوران مرگبار حیات‌شان یکباره قطع می‌شد، در همین مراحل است که عده‌ای از تحصیل کرده‌های ما، در اثر یاس از زندگی باعتیادهای خطرناک کشانده می‌شوند.

طبق اظهار نظر برخی از روانشناسان تنها نیمی از جمعیت ایران کمتر از ۳ سال و بالغ بر ۷۵ درصد آنان کمتر از ۵ سال دارند (۱) بنابراین روش می‌شود که توجه به مسئله جوانان تاچه‌حدودی لزوم و فوریت دارد.

و همچنین می‌توان بخوبی برآورد کرد که چه تعداد از نیروهای ارزش‌ده جوانان کشور که ذخایر ملی‌ما محسوب می‌شوند بیهوده از بین رفته است، در کشورهای صنعتی‌شده‌این نیروها واستعدادها بر اساس اصول صحیحی پرورش یافته هزاران دکتر و هنرمند ارزش‌ده با جمیع تحويل داده می‌شود ولی در کشور ماجای عشق و امید؛ دشنام و نفرین و بیز اری از زندگی و حیات نتیجه افکار جوانان‌ما است و براستی تا حدودی هم حق با آنهاست. وقتی فردی که بسن جوانی رسیده ببیند بجای اینکه او را تربیت و پرورش داده فردی ارزش‌ده بار آورد و باشند مانند علف هرزه در شوره زار زندگی بار آمده برای نارسائی‌های جسمی و روحی دچار عقده‌های حقارت‌شده بطور مسلم بخود اجتماع و مردم بیان لعنت و نفرین خواهد کرد و بزندگی علاقه‌شوی نخواهد داشت گرچه خود اوهم در پی ریزی این بد بختی سهیم بوده است، ولی باعده‌اینها محیط آلوه چون سبل خروشان آنان را در خود غوطه ور نموده است. بزرگترین مسؤولیت‌های متوجه گردانند گان و زعماً اجتماع است، روزگاری بود که آلوه گی های اجتماع غرب و معاشرت‌های بی‌بندوبار آن دیار زبانزده مه بود، ولی امروزه تنها در پایتخت کشورها بطور متوسط هرساله (۶۴۸) تن نوزاد سرداهی بدو شیر خوار گاه سپرده می‌شود، یکی از مجالات

(۱) مقدمه کتاب جوانی پر رنج تألیف دکتر ناصر الدین صاحب‌الزماني.

تهران در یکی از شماره‌های خود پدنگل از مجله دیگری تحت عنوان (تهران بیمار است) زیر عکس دلخراشی از کودکی سرداهی، چنین مینگارد:

آمار میگوید: هر ماه بیش از یکصد و هشتاد نوزاد را در خیابان رها میکنند، بطور مسلم این عدد هنگامی که بدوران جوانی برسرد، پس از ارزیابی وضع ذندگی، با جسم نحیف و روح افسرده، بر اساس جبر روحی و جسمی، جزمنی باقی کاری از آنان ساخته نبوده، علاوه بر اینکه بدرد اجتماع نمیخوردند، مانند سمهlekی برای کشور و اجتماع خطرناک خواهند بود و چون جرقه خود و دیگران را با آتش کشانیده، خاکستر شان را بر باد خواهند داد.

در دوران تاریخ ممکن است، ملت‌های دچار طوفان‌های وحشتناکی شده و یازده های خانمان‌سوزی تاریخ پوشن را بر باد داده باشد، یا پنجه قوی دشمن در گلوی آنان فرورفتند باشد ولی این ملت‌ها دوباره پیا خاسته از تو استقلال و ملیت خود را اراده داده‌اند، چون نسل جوان آنان شاداب و تدرست بوده است.

هیچ‌آفته ذنده‌تر از این نیست که طبقه جوان مملکتی در سرایی فساد و تباہی قرار گرفته باشد، قدرت جوانی پشت‌وانه تکامل و تحول است با این قدرت بزرگترین شکست‌ها را می‌توان جبران کرد گلندی میگوید: روح جوان از نیز و مذنده‌ترین سلاح‌ها قوی‌تر است، جواهر لعل نهر و در کتاب خود خطاب به جوانان می‌نویسد: دنیا نیاز‌مذنده به‌هندرس و داشتمند است و این قبیل اشخاص هر گز از میان نخواهند رفت، در صورتی که سیاست‌مدار ممکن است هورد نیاز نباشد، شما جوان هستید و من آرزومندم که غرور جوانی و جاه‌طلبی را در خود داشته باشید و بخواهید که کاری بزرگ و با ارزش انجام‌دهید (۱)

اولیاء فرهنگ باید توجه داشته باشند که پیشرفت یک کشور را بسته به نحوه تعلیم و تربیت طبقه جوان آن کشود است، و باید باز بدانند که تربیت صحیح آنست که متناسب پرورش جسم و روح باشد یعنی همان‌طوری که سعی می‌شود جوان از نظر جسمی مردی توانا باشد از نظر روحی هم واجد صلاحیت اخلاقی باشد، داشت آموزی که آن‌لوده با نحرافات باشند نمی‌تواند در تحصیلات خود موقفيتی بددست آورد، اگر آمار گیری دقیقی در طبقه جوانان تحصیل کرده بعمل آید، آنوقت معلوم خواهد شد که صدی نو دشکست خورد گان در تحصیلات کسانی هستند که نخواسته یا نتوانسته‌اند بر تمايلات خود تسلط داشته باشند و برهمناس اسas، از نظر نیروی انسانی دچار کمبود می‌باشیم، و بکفته یکی از روانشناسان معاصر اینکه مدارس بدون معلم دلسوز و بیمارستان‌های بدون پزشک متخصص و حاذق بسیار وجود دارد امر و زد داشت.

(۱) کتاب روابط‌هند و ایران.

آموزان علاقه واهتمامی بخواندن درس ندارند ، تفريحات غير سالم و زیان آور، منطق تحصیلی را از آنامی گیرد ، و بطور ناگاه در سیل فساد اجتماعی غوطه ور میگردد، محیط تربیتی همانطور که باید از امکانات پرورشی برخوردار باشد ، از هر نوع مانع و رادعی هم باید برگزار بماند، متناسباند در محیط زندگی ما، موانع تربیتی بطور فراوان و آزاد وجود داشته و نتایج تربیتی را بهر مقدار که باشد خشنی مینماید ، بدینه است گلی که علوفه ای هر زده آنرا احاطه کرده باشد بتدریج از رشد و تکامل بازخواهد ماند ، بنابراین همان کار را که یک ذارع درس نخواهد نجات میدهد ، یعنی تاحدود ممکن موانع پرورش را از میان برداشته باصطلاح « وجین » می‌ذند ، فرهنگ ماهم باید با تمام مرکز بدآموزی مبارزه کنند تا زمینه تربیتی آماده گردد .

اجتماع امر و زده مانیازمند یک تحول عمیق فرهنگی است تا در آن نسل جوان ارشاد یافته عشق و امید بزنندگی و کشور در دلش روشن شده برآستی و ایمان گرایش باید و بعبارت دیگر همانطوری که فورمول های ریاضی و شیمی در کلاسها تدریس میشود ، باید فورمول زندگی و اخلاق هم بآن آموخته شود ، فورمول زندگی است که می تواند سعادت خود تحصیل کرده را تضمین کند ، والا هر قدر هم که با استعداد باشد ، در زندگی اجتماعی پس از بذست آوردن سلاح علمی ، تازه بر مال و عرض مردم دست یافته از تجاوز بحقوق مالی و ناموسی بیم و باکی نخواهد داشت .

این کار پر ارزش از عهده بـ نامه های خشک و جامد تسلیمات دینی خارج است، آمار گیری از همه دین رستانا های کشور این شکست را اعلام داشته هم مسئولین فرهنگ دریافتند که تشکیلات و بسیاری از بـ نامه های دینی دین رستانا ها علاوه بر اینکه نهی و آن دنی نسل جوان را از ضاء کند، در مواردی هم بر ابهام و پیچیدگی در اصول اعتقادی ای افزاید ، فقط معلم با ایمان و دلسویز میتواند از ابتدا با مرافقی کافی ، اصول ایمانی را بتدریج در روح جوان وارد کرده بمرور زمان اور افرادی را سکو و درست کار و با ایمان بار آورد . امر و زده باید سعی شود ، نیازهای واقعی نسل جوان شناخته شده بموازات آن با بر نامه های اصولی و منطبق با خواسته های نسل جوان آن را برآ زندگی راهنمایی کرد ، نکته قابل توجه اینست که بحران اجتماعی ما از مدت های پنهانی وجود داشته و بتدریج آن را آشکار میگردد، و در آینده مشکلات پیچیده تری در اجتماع ما ظهور خواهد نمود و بعبارت دیگر نطفه بحران های اجتماعی بر اساس تحولات اختیاری یا غیر اختیاری انقاد یافته است و ما چه بخواهیم و چه نخواهیم در زمانهای آینده بنیاد ناظر مشکلات اجتماعی فراوانی خواهیم بود که در درجه اول هشکل نسل جوان است، بنابراین وظيفة سنگینی متوجه مریان اجتماعی است، که از هم اکنون با بر نامه های اصولی و واقع بینانه که بر اساس آداب و سنت صحیح و اصولی کشور و ملت، انتظام شده باشد با علاقه و دلسویزی فراوان نسل جوان را از آستانه لغزش و تباہی نجات دهند.